

... גיא של צוות- "ותיקה" עם כל ה"סטטיל" הכרוך בזה . גיא של הג'יפים, של סדרת ניווטסים ונסיעה מטורפת בחולות המדבר . ואין הוא "מציל" את כולם תודות לשליטתו בג'יפ ש"אינה ניתנת לערעור" (כדברו) ⁶ שעוצר את כל השירה באמצע הדרך כדי לתת מעט מים לבדואי שכד הדרך .

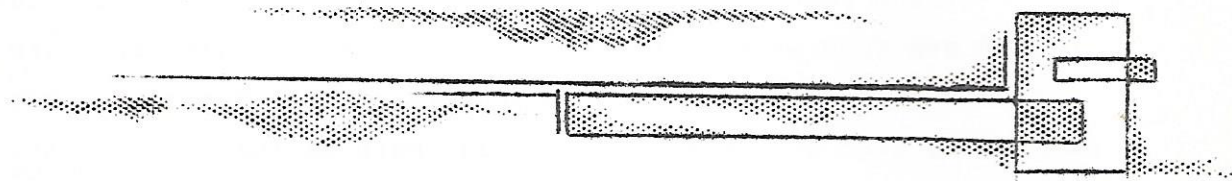
גיא שמוכן לדבר על כל דבר שבעולם, אם באחוק ואם ברצינות . על הילדות ועל המוסד, על חברים וחברות ועל העתיד הקרוב . סופר את הימים עד לשחרור המיוחל ומתכנן את החיים שלאחר מכן בתופשיות, בלי להיות עצור או לעשות חשבון כלפי מישור .

גיא שלא יחמיץ שום ברדק ... ושבתות רבות בהן היה מועמד מס. 1 לריתוק ו"משום-מה" זה לא יצא לפועל . ש"תורפ" כמעט בכל מצב ולפעמים גם ימים שלמים . ומצד שני מסוגל לעבוד יום שלם על אפור או ציוד כוננות אחר .

גיא באימונים . גיא ביציאה הביתה או סתם בחדר בבטיס . גיא של אלף מצבים שיוצרים ביחד תמונה אחת שלא נותנת להאמין שאינה קיימת .

אז כשאני חושב על גיא נעטה לי חם בלב . אבל באותו רגע אני רואה מול העיניים את התמונה האחרונה, אחרי שהכל נגמר ונשארו רק אנחנו וגיא על האלונקה - ורק אז אני מבין שגיא כבר לא איתנו . מבין אבל לא משלים , ועוד הרבה זמן אחכה לו כמו תמיד .

י ר ו ן ש ט ר ן

מכאיב לי לכתוב
מכאיב לי להיזכר
מכאיב לי לחשוב על אמך ואביך
מכאיב לי לדעת את כאבו של אילן
מכאיב לי הכל כל כך הרבה
ואין נחמה ואין מרגוע
אלא רק קצת הקירבה והדמעות
והידיעה שלי
שלעולם תהיה אתה
בחיוך נפשוך
ובחוזק גופך
בנימי נפשי חסרת הנחמה .
כן .
בשם כל הכאבים דיברתי .

בשם כל הכאבים אדבר
שאין להם נחמה
שאין להם מרגוע וחלופה
לעולם .
גיא .
אני מוכרתה לבטא את שמך
ואז אני מרגישה בקיומך
כאן לידי
כל כך מוחשי וברור
תמיד וגבוה עם מבט צוחק
וחיוך .
כן .
תמיד היית מלא שמתה
ואני יודעת שאי-שם אתה עדיין כזה .